

Scène 1 -

EROS KRIJGT EEN OPDRACHT

APHRODITE ZIT OP EEN VERHOOGD PODIUM. ZE HEEFT HAAR ZOON EROS LATEN ROEPEN. ZE WIL HEM EEN OPDRACHT GEVEN. EEN DIENSTMEID ZIT OP DE GROND LAKENS TE PLOOIEN.

APHRODITE: Breng me mijn mantel, Charité. Hup Hup Hup! Komaan meisje, Ik heb niet de hele dag.

EROS: *(komt op - hoofdtelefoon op de schouders. Smartphone in de hand)*

Ik ben er hé, ma.

APHRODITE: Neen, Charité, eerst mijn juwelen. Breng me dat blauwe halssnoer.

EROS: Belangrijk nieuws? Laat me raden. Je weet niet wat je zal aantrekken voor je bezoek aan Zeus volgende week?

APHRODITE: Neen, toch dat groene maar. Staat me beter.

EROS: En of je verplicht bent een cadeautje mee te nemen?

APHRODITE: Neem die schoenen met die groene smaragdjes.

EROS: Geen vragen over Zeus?

Huh, een probleempje met Anteros?

Ik weet het! Die is eindelijk uit de kast gekomen.

APHRODITE: Eros!

EROS: Zeg dat het niet waar is. Vader is ergens oorlog aan het voeren!

APHRODITE: Eros! Stop! Hou je mond.

Begin niet over je vader. Je weet dat ik...

EROS: Eros! Hou je mond. Begin niet over...

APHRODITE: Eros! Hou op. Gedraag je! Je bent een god, Eros.

EROS: Je bent een god, Eros. Je kan niet zomaar doen wat je...

APHRODITE: Ik ben je moeder. Toon wat eerbied.

EROS: *(KIJKT OP ZIJN SMARTPHONE, SWIPET, GRINNIKT)*

APHRODITE: Heb ik dan niet voldoende afgezien om jou te baren? Je bent mijn knapste zoon, Eros. Je kan niet zomaar doen wat je wil. Goden hebben een taak, jongen. Stop die puberale praatjes.

EROS: (BLIJFT BEZIG MET ZIJN SMARTPHONE)

APHRODITE: Waar bleef je eigenlijk? Ik heb je al uren geleden laten roepen.

EROS: Hmm.

APHRODITE: Doe dat ding weg.

EROS: Wat?

APHRODITE: waar was je?

EROS: (KIJKT NIET OP) Ik moest nog iets afwerken.

APHRODITE: Bij een van je bloemetjes zeker. Je kon je angel weer niet thuishouden. Wilde van de passievruchten smullen. Ontembaar. Ongeremd. Jongen toch, wanneer wordt je toch eens volwassen?

En doe die telefoon weg!

(LOOPT NAAR EROS TOE – STREKT HAAR HAND UIT)

Kom hier, mijn zoon. Mijn lieve zoon. Mijn liefste angeltje. Zo onverzadigbaar in de liefde. En zo knap. Kom hier dat ik je schoonheid van dichtbij kan bewonderen. Je huid, je krullen, het kuiltje in je wangen, je kin, je spieren.

EROS: Mama!

APHRODITE: (LEGT HAAR HAND OP ZIJN BORSTKAST; STREELT)

Jouw schoonheid die ook mijn schoonheid is. De genen die ik je schonk. Mijn geschenk toen je slechts een verwachting was. Een idee. Een mooi idee. Die schoonheid heb je van mij. Aan Ares zal het niet gelegen hebben. Je lijkt niet op hem.

EROS: Is er dan toch iets met vader? Waarom doe je zo?

APHRODITE: Ze moet gestraft worden, Eros.

EROS: Wie?

APHRODITE: De vrouw die denkt dat ze mooier is.

De vrouw die haar schoonheid niet verdient. Niet zoals ik. Ze voelt zich een hele vrouw, maar ze is nog een kind. Een kind van de mensen.

EROS: Een sterveling? Moeder, haar schoonheid verdwijnt. De tijd zal haar werk doen. Wacht gewoon.

APHRODITE: We hebben de tijd tegen. Mensen vergeten snel. Ze zijn mij eer verschuldigd. Ze dienen zich aan mij te vergapen. Ik straal mijn schoonheid op hen af. Niet dat wicht. Ik haat haar.

EROS: Maar mama...

APHRODITE: Verwondt haar. Tref haar met je sterkste pijl. Zorg ervoor dat ze verliefd wordt op het meest monsterlijke wezen dat je kent.

EROS: Maar mama...

APHRODITE: (NEEMT EROS BIJ DE SCHOUDERS VAST)

Doe het voor mij jongen. Ik zal... Ik zal... je belonen. Je krijgt wat je wilt.

(NEEMT EROS BIJ HET GEZICHT VAST)

Mijn lieveling. Je bent zo mooi. Je bent zo sterk. Je houdt toch van me?

(GEEFT EROS EEN ZOEN OP DE MOND)

EROS: (TREKT ZIJN HOOFD WEG)

Ma...

APHRODITE: (KUST HEM OPNIEUW VOL OP DE MOND)

Ga nu maar. Ik vertrouw op jou.

EROS: (BLIJFT STAAN)

APHRODITE: Hup Hup. Geen tijd te verliezen. Ga!

EROS: (TREKT ZIJN SCHOUDERS OP) (AF)

APHRODITE: Charité! Charité! Mijn haar meisje! Breng me mijn kam! Charité?! (AF)